

KOORDINACIONI KOMITET ANTIIMPERIJALISTIČKE LIGE: PALESTINA: MSAKAR, GLAD I RAZVLAŠTENJE

„Bili smo ljudi protjerani iz sopstvene zemlje. Bili smo žrtve žrtava, protjerani da bi se napravilo mjesta za jevrejsku državu.“ Riječi Edvarda Saida o izgnanstvu 1947-48. godine i dalje precizno izražavaju stvarnost palestinskog naroda. Prošlo je sedamdeset sedam godina; izmijenili su se datumi i imena, ali apatridnost, siromaštvo, glad, izgnanstvo i smrt Palestinaca nisu. Najozbiljnija strana onoga što se danas dešava jeste da se vojno nasilje stopilo s ekonomskim gušenjem i humanitarnom blokadom, pretvarajući tako glad u strateško oružje. Glad dakle nije samo posljedica, već direktno sredstvo masovnog raseljavanja i razvlaštenja.

Od 7. oktobra 2023. godine, džamije, bolnice, škole, domovi i izbjeglički kampovi u Gazi su na stalnoj meti, sa 17.000 tona bombi bačenih za samo dvije godine. Oko 65.000 civila, to jest 8% stanovništva Gaze, ubijeno je, 160.000 raseljeno, a hiljade je ostalo pod ruševinama. Prije 7. oktobra, 39% od 2 miliona stanovnika Gaze i 36.7% stanovnika Zapadne obale bilo je mlađe od 14 godina. Prema izvještaju UN od 24. septembra 2024. godine, u samo prve tri nedjelje, broj djece ubijene u Gazi premašio je ukupan broj ubijenih u sukobima u više od dvadeset zemalja u posljednje tri godine. Ova slika otkriva da je Gaza pretvorena u palestinsku Gerniku.

Bombardovanja su osakatile infrastrukturu, nakon čega je uslijedio prekid osnovnih humanitarnih zaliha. Voda, hrana, lijekovi, gorivo i struja su ograničeni ili potpuno oskudni; bolnice su postale neoperativne, ponekad i sama meta, a sve to je praćeno ekonomskim davljenjem. Prema Pariškom ekonomskom protokolu potpisanom na kraju procesa iz Osla, Izrael, ovlašten da prikuplja poreze u ime Palestinske uprave, blokirao je transfere u vrijednosti od oko 188 miliona dolara mjesečno (64% ukupnih prihoda u 2021. godini). Zbog toga Palestinci nisu bili u mogućnosti da isplaćuju plate 150.000 civilnog i vojnog osoblja. Prema izvještaju Kav LavOveda iz januara 2022. godine, plate Palestinaca koji rade u Izraelu činile su oko 40% prihoda Palestine, dok podaci MOR-a pokazuju da je oko 20% BDP-a zavisilo od ovog toka radne snage. Nakon 7. oktobra, ukidanje radnih dozvola presušilo je ove žile za spašavanje, dodatno slabeći društveno tkivo. Poljoprivreda nije bolje prošla: pristup poljima za navodnjavanje ili žetvu bio je uskraćen pod „bezbjednosnim“ izgovorima a novinari su dokumentovali spaljivanje ili čupanje 10.000 stabala maslina na Zapadnoj obali, u Gazi, Ramali i Dženinu. UN je izvijestio da je između 21. juna i 21. jula samo u 2024. godini 1.057 Palestinaca ubijeno dok su čekali u redovima za hranu. Tako je glad postala ne samo ishod, već i sredstvo za istjerivanje ljudi sa svoje zemlje.

Izrael je zatvorio stanovništvo koje nije mogao ubiti u gradove, sela i kampove na Zapadnoj obali, u Istočnom Jerusalimu i Gazi, okruženih zidinama, kontrolnim tačkama, željeznim vratima i betonskim blokovima, pretvarajući ih u zatvore na otvorenom. Skidanje i ponižavanje, proizvoljna hapšenja, pljačka i spaljivanje imovine, te doseljeničke zapljene zemlje i resursa, ponekad uz vojnu pratnju, upotpunjuju režim stalnog nasilja koje prati glad i izgnanstvo.

Ciklus koji se više puta primjećuje na terenu je sljedeći: prvo dolaze upozorenja kao što su „ovo područje nije bezbjedno, evakuišite se“; ubrzo nakon toga, ta područja su podvrgnuta teškom bombardovanju i vojnim operacijama. Ovaj ciklus prisiljava civile na trajno raseljavanje. Praktični rezultat je depopulacija određenih regiona i preuzimanje kontrole nad njima.

Nakon „depopulacije“ područja slijedi rekonstrukcija i restrukturiranje zemljišta novim ekonomskim i demografskim aranžmanima. Ovaj model se preklapa s istorijskim kolonijalnim

taktikama raseljavanja: učinite život nepodnošljivim, otjerajte ljude, a zatim rekonfigurirate područje. Ovaj ciklus se danas vidi u dijelovima Gaze: naređenja za evakuaciju, depopulacija, uništavanje, lišavanje osnovnih humanitarnih potreba, prisilna migracija. Ciklus se ponavlja iznova i iznova.

Istorijski primjeri pokazuju da je ovaj šablon poznat: u Sjevernoj Americi, autohtoni narodi su izgladnjivali i masakrirani u rezervate; u Australiji, Aboridžini su bili podvrgnuti prisilnom raseljavanju, gladi, i kulturnom uništenju. Šablon je jasan: učinite život nepodnošljivim, a zatim predstavite „dobrovoljnu“ ili „privremenu“ migraciju kao „rješenje“. Pravi rezultat je gubitak zemljišta i demografski inženjering. Ono što se danas dešava u Gazi i na Zapadnoj obali je savremena verzija ovog šablona.

Ovaj mehanizam se otkriva ne samo u praktičnom životu već i u diskursu. Početkom 2025. godine, američki predsjednik Donald Trump, proglašivši Gazu nenastanljivom, predstavio je premještanje Palestinaca u Egipat ili Jordan kao „dobrovoljno“ i „privremeno“ rješenje. Sugerirajući da se „zemlja može naći u drugim dijelovima, a ljudi mogu biti sigurniji na drugim mjestima.“, nastojao je da legitimizuje prisilnu migraciju. Neki Izraelski zvaničnici su se također zalagali za preseljenje stanovništva Gaze na Sinaj i ohrabivali su one koji su „željeli“ da napuste Gazu. Svi znaju da su „odluke“ donesene gladnog stomaka tijekom bombardovanja i ekonomskog kolapsa sve sem slobodna volja: one su retorička maska prisilnog izgnanstva.

Prisilno raseljavanje i premještanje stanovništva su među najtežim kršenjima međunarodnog prava. Negiranje prava na povratak znači uništavanje imovine, kulturnog pamćenja i društvenog kontinuiteta. Rješenje leži u stalnim aranžmanima koji sprječavaju oduzimanje vlasništva ljudima, podržavaju pravo palestinskog naroda na samoopredjeljenje i garantuju civilnu sigurnost i humanitarni pristup.

Iz tog razloga, mi, kao Antiimperijalistička liga, naglašavamo: ono što se dešava u Palestini nije samo regionalni sukob. To je moderni oblik kolonijalizma, tekuća praksa demografskog inženjeringa i oduzimanja zemljišta. Ovdje glad nije ishod, već ratno oružje koje se koristi za protjerivanje ljudi iz njihovih ognjišta, zemlje i domovine. Održivost ovog rata je omogućena vojnom, ekonomskom i diplomatskom podrškom imperijalističkih sila. Bez zaštite američkih i evropskih imperijalista, ovaj masakr se ne bi mogao nastaviti. Stoga, solidarnost s palestinskim narodom također zahtjeva razotkrivanje imperijalističkih ratnih ekonomija, ometanje prodaje oružja i finansijskih tokova, garantovanje koridora humanitarne pomoći iznad politike i širenje međunarodne radničke solidarnosti.

Danas, otpor u Gazi protiv gladi i izgnanstva njeguje znanje i hrabrost da se sutra podignu barikade u drugim geografskim područjima. Otpor Palestine je zajednički otpor čovječanstva. Borba u Palestini nije samo borba jednog naroda za opstanak, već zajednički cilj svih potlačenih i radnih ljudi. Mi vidimo otpor protiv gladi, izgnanstva i masakra u Gazi kao dio naše vlastite borbe. Naša solidarnost ne smije biti u riječima, već izgrađena kroz organizovanu i internacionalističku praksu. Stajanje rame uz rame s palestinskim narodom, razotkrivanje imperijalističkih trgovaca oružjem, finansijera rata i režima koji sarađuju, širenje međunarodne solidarnosti radničke klase i stvaranje novih intifada i novih centara otpora danas su odgovornost svakog antiimperijaliste.

A mi, kao Antiimperijalistička liga, izjavljujemo da stojimo iza ovog otpora i da ga vidimo kao dio naše sopstvene borbe.

DOMOVINA PALESTINACA JE ZEMLJA PALESTINA!

**CIONISTIČKI OKUPATOR IZRAEL JE OKUPACIONA SILA NA
PALESTINSKOJ ZEMLJI!**

ŽIVJELA SLOBODNA I NEZAVISNA PALESTINA!

**HILJADU POZDRAVA PALESTINSKIM BORCIMA OTPORA KOJI SE
BORE ZA NEZAVISNOST I SLOBODU!**

DOLJE CIONIZMU, IMPERIJALIZMU I SVAKOM OBLIKU REAKCIJE!

ŽIVJELO PRAVO PALESTINSKE NACIJE NA SAMOOPREDJELJENJE!

KOORDINACIONI KOMITET ANTIIMPERIJALISTIČKE LIGE
Oktobar 2025. godine.